

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku E. J., następcy prawnego J. D.

przy uczestnictwie M. Ś.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2016 r.,

zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 3 września 2015 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego
w orzeczeniu kończącym postępowanie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 września 2015 r., Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni wniesioną od postanowienia tego Sądu z dnia 22 lipca 2013 r. z uwagi na nieuzupełnienie braku formalnego, polegającego na prawidłowym sformułowaniu i uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Sąd wskazał, że pismo uzupełniające ten brak jest wewnętrznie sprzeczne i nie zawiera rzeczywistego uzasadnienia, co powoduje, że nie jest spełniony wymóg formalny skargi wskazany w art. 398⁴ § 2 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawczyni wniosła o jego uchylenie, zarzucając Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398⁴ § 2 k.p.c. przez odrzucenie skargi kasacyjnej mimo prawidłowego wykonania zarządzenia wzywającego do usunięcia braku skargi. Zarzuciła ponadto, że Sąd dokonał merytorycznej oceny zasadności wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej, co pozostaje w wyłącznej kompetencji Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kognicja sądu drugiej instancji, dokonującego wstępnej oceny skargi kasacyjnej obejmuje ocenę, czy skarga kasacyjna została wniesiona od orzeczenia podlegającego zaskarżeniu skargą kasacyjną, przez osobę legitymowaną do jej złożenia, w sprawie, w której skarga jest dopuszczalna z uwagi na jej przedmiot i wartość zaskarżenia, z zachowaniem warunków wskazanych w art. 87¹, w ustawowym terminie oraz czy skarga spełnia wymogi konstrukcyjne i formalne, a także czy została należycie opłacona. W zależności do wyniku tej wstępnej oceny sąd drugiej instancji albo odrzuca skargę kasacyjną *a limine* albo wzywa skarżącego do uzupełnienia, poprawienia lub opłacenia skargi.

Stosownie do art. 398⁴ § 2 k.p.c., skarga powinna zawierać wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie. We wniosku tym skarżący powinien przedstawić przyczynę kasacyjną, przewidzianą w art. 398⁹ § 1 k.p.c., uzasadniającą postulat przyjęcia skargi do rozpoznania przez Sąd Najwyższy oraz argumenty juredyczne służące podbudowaniu tezy skarżącego

o istnieniu tej przyczyny. Wystarczy przy tym powołanie się na jedną ze wskazanych w przytoczonym przepisie przyczyn.

Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, rozpatrywana skarga nie zawiera braków, albowiem spełnia wymóg zamieszczenia w niej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uzasadnieniem. Skarżąca wskazała na istnienie, jej zdaniem, istotnego zagadnienia prawnego oraz przedstawiła wywód służący uzasadnieniu tego wniosku. Zupełnie inną rzeczą jest natomiast to, czy wywód ten jest prawidłowo skonstruowany, faktycznie świadczy o istnieniu przytoczonej przyczyny kasacyjnej oraz czy przekonuje o potrzebie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Tego rodzaju ocena jest zarezerwowana wyłącznie dla Sądu Najwyższego w ramach przedsądu. Kwestie te nie podlegają natomiast kognicji sądu drugiej instancji. Zażalenie jest więc uzasadnione, stąd na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c. orzeczono jak w sentencji. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeknie sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie.

eb